

cōtra. Et dimittentes turbā assumunt eum ita ut erat in nauī: et alie naues erant cum illo. Et facta est prella magna venti: et fluit? mittebat i nauim: ita ut impleteretur nauis. Et erat ipse in puppi super cernical dormiens: et excitant eum et dicūt illi. Magister: nō ad te p̄tinet quia perimus? Et resurgens cōminatus est vento: et dixit mari. Tace: obmutescē. Et cessauit ventus: et facta est tranquillitas magna. Et ait illis. Quid timidi estis? Necdū habetis fidē. Et timuerūt timore magno: et dicebāt ad alturū. Quis putas est iste: q̄a uenit? et mare obeduit ei. **U**

Et uenerūt trans fretū maris i regionē gerasēnā. Et egressi ei de nauī statim occurrunt de monumentis homines in spiritu immūdo: qui domiciliū habebat in monumentis. Et neq; catheris iam quibz poterat eum ligare: quoniam sepe compedibus et catheris uinctus dirupisset catheras et cōpedes cōminuisset: et nemo poterat eū domare. Et semp̄ die ac nocte in monumentis et in montibz erat clamās: et contridens se lapidibus. Videns autē ihesum a longe currebat et adorauit eum: et clamans uoce magna dixit. Quid michi et tibi ihesu fili dei altissimi? Adiuro te p̄ deū ne me torqueas. Dicebat enim illi. Esi spiritus immūdo ab hmine isto. Et interrogabat eū. Quod tibi nomē est? Et dixit ei. Regio michi nomē est: quia multi sumus. Et deprecabatur eum multū: ne se expelleret eētra regionē. Erat autē ibi circa montē grec portus magnus pascens in agris: et deprecabant eum spiritus dicētes. Mittere nos i portus: ut i eos itoeam? Et concessit eis statim ihesus. Et egressi spiritus immūdi introierūt i portus: et magno

impetu grec p̄cipitatus est in mari ad duo milia: et suffocati sunt in mari. Qui autē pascebāt eos fugerūt: et nuntiauerūt in ciuitatem et in agros. Et egressi sunt uidere quid esset factū: uenerunt ad ihesum: et uiderunt illū qui a demonio uegabatur sedentem uestitum et sane mentis et timuerūt. Et narrauerūt illis qui uiderāt qualiter factum esset ei qui demoniū habuerat: et de portis. Et rogare ceperūt eum: ut discederet de finibus eorū. Cumq; ascendere nauim: cepit illū deprecari qui a demonio uegatus fuerat ut esset cum illo et non admittere eum: sed ait illi. Vade in domū tuam ad tuos: et annuncia illis quāta tibi dñs fecerit: et misertus sit tui. Et abiit et cepit p̄dicare in decapoli: quāta sibi fecisset ihesus: et omnes mirabatur. Et cum ascendisset ihesus in nauim rursum trans fretū conuenit turba multa ad eum: et erat circa mare. Et uenit quidā de archilnagogis nomine iayrus: et uidens eum p̄didit ad pedes eius: et deprecabatur eū multū dicētes: quoniam filia mea in eētra i. Veni impone manū tuā sup̄ eam: ut salua sit et uiuat. Et abiit eū illo: et sequebatur eum turba multa: et cōprimebant eū. Et mulier q̄ erat in p̄limio sanguinis annis duodecim et fuerat multa pressa a cōpluribus medicis: et rogauerat omnia sua: nec quicq; profecerat: sed magis deterius habebat. Cum audisset de ihesu uenit in turba retro: et tetigit uestimentū ei. Dicebat enim: quia si uel uestimentū eius tetigero salua ero. Et confestim siccatus ē sors sanguinis ei: et sensit corpus ei sanata esse a plaga. Et statim ihesus in semetipso cognoscens uirtutē que egerat de illo: conuersus ad turbā

aiebat. Quis tetigit uestimenta meas? Et dicebant ei discipuli sui. Vides turbam comprimentem te et dicens quis me tetigit? Et circūspiciebat uidere eā que hoc fecerat. Mulier uero timens et tremēs sciens qd̄ factū esset in se: uenit et p̄didit ante eum et dixit ei omnem ueritatem. Ille autē dixit ei. Filia fides tua te salua fecit: uade in pace: et esto sana a plaga tua. Adhuc eo loquēte uenerūt nūci ad archilnagogū dicētes: q̄a filia tua mortua ē. Quid ultra uegas magistru? Ihesus autē audito uerbo qd̄ dicebatur: ait archilnagogo. Noli timere: tantūmodo crede. Et non admittit quēq; se sequi: nisi petrum et iacobū et iohannem fratrem iacobi. Et uenit in domū archilnagogi. Et uidit tumultū et fientes et euilantes multum: et ingressus ait illis. Quid uultumini et ploratis? Puella nō ē mortua sed dormit. Et irridebāt eum. Ipse uero cedis omnibus assumit patre et matrem puelle: et qui secū erāt: et ingrediūt ubi puella erat iacens: et tenens manū puelle ait illi. Thabitha surge: qd̄ est interpretatū: puella tibi dico surge. Et cōfestim surrexit puella: et ambulabat. Erat autē annorū duodecim. Et obstupuerūt stupore magno. Et p̄cepit illis uehementer: ut nemo id sciret: et dixit dare illi manducare. **U**

Et egressus inde abiit in patriā suā: et sequebantur eum discipuli sui. Et facta sabbato cepit i synagoga docere: et multi audientes amirabant in doctrina eius dicētes. Unde huic hec omnia? Et que est sapientia q̄ data est illi: et uirtutes tales q̄ per manū eius efficiūt? Nōne hic est faber filius marie: frater iacobi et ioseph et iude et simonis? Nōne et sorores eius

hic nobiscū sunt? Et scandalizabatur i illo. Et dicebat illis ihesus: q̄a nō est propheta sine honore nisi i patria sua et i domo sua et i cognatione sua. Et nō poterat ibi uirtutem ullā facere nisi paucos infirmos impositis manibz curauit: et mirabatur p̄pter incredulitatem eorū: et circūibat castella in circuitu docens. Et uocauit duodecim: et cepit eos mittere binos: et dabat illis potestatem spiritū immūdoz. Et p̄cepit eis ne quid tollerent in uia nisi uirgā tantum: nō pecā nō panem neq; in zona es sed calciatos sandalia: et ne induerentur duabz tunicis. Et dicebat eis. Quocumq; introieritis in domū illic manete donec egeatis inde: et quicumq; nō receperint uos nec audierint uos: egressi inde egerite puluerē de pedibus uestris in testimoniu illis. Et egressi p̄dicabāt ut penitentia agerēt: et demonia multa eruebāt: et ungebāt oleo multos egros et sanabant. Et audiuit rex herodes: manifestū enī factū ē nomē eius: et dicebat. Quia iohānes baptista resurrexit a mortuis: et p̄ter ea uirtutes operantur in illo. Alij autē dicebāt quia helias est: alij uero dicebant quia p̄pheta est quasi unus ex prophetis. Quo audito herodes ait. Quē ego decollauī iohannē hic a mortuis resurrexit. Ipse enim herodes misit ac tenuit iohānem et uinxit eum in carcerem p̄ter herodiadē uxore philippi fratris sui: quia duxerat eam. Dicebat enī iohānes herodi. Non licet tibi habere uxorem fratris tui. Herodias autē inuidiabat illi: et uolebat occidere eum nec poterat. Herodes autē metuebat iohannē sciens eum uirū iustū et sanctū et custodierat eū: et audito eo multa faciebat: et libenter eū audiebat. Et cum